

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

1A.4 De opbouw van ons geloof.

Is het u opgevallen dat er in de bijbel heel vaak gesproken wordt over het (op)bouwen van je geloof en wat daar mee te maken heeft en wat daar bij komt kijken? Als het u niet eerder opgevallen is, zullen we er nu aandacht aan besteden. Als het u wel opgevallen is, hoe hebt u er dan op gereageerd? Hebben de verzen die hier over gaan, daadwerkelijk bijgedragen aan de opbouw van uw geloof?

Yeshua begint zelf in de bergrede met te verwijzen naar de manier waarop een verstandige man bouwt. Matt 7:24 *Een ieder nu, die deze **mijn woorden** hoort en ze doet, zal gelijken op een verstandig man, die zijn huis **bouwde** op de rots.* Er zijn een paar woorden die er uit springen. Het gaat in de eerste plaats over het *horen* van de woorden die Yeshua in de bergrede uitgesproken heeft. Hier komen we verderop nog op terug. Daarnaast, op de tweede plaats, wordt duidelijk gesteld dat alleen het horen van die woorden niet voldoende is, deze woorden moeten ook in praktijk gebracht worden. Luisteren naar een boodschap is niet zo moeilijk, maar op het moment dat we de boodschap moet gaan uitvoeren, wordt er meer van ons verwacht. Dan moeten we overgaan tot actie, dan moeten we in beweging komen. Hier wordt gezegd dat, als we tot actie overgaan, we begonnen zijn met de bouw van ons huis. Althans zo reageert een verstandige man. Hij gaat wijs en bezonnen te werk, hij heeft het belang van allen op het oog als hij begint.

Als je gaat bouwen moet je eerst zorgen voor de juiste ondergrond. De bijbel zegt ons dat we het best kunnen bouwen op de rots. Voor elke christen is het duidelijk dat met de rots, Yeshua bedoeld wordt. Het huis waar hier over gesproken wordt heeft de betekenis van zowel het individuele geestelijke leven als het geestelijke leven van het gezin, waar deze verstandige man het hoofd van is. Maar het heeft ook betrekking op de gemeente van Christus als geheel. Dit geestelijk leven valt en staat met datgene waar wij in geloven en op bouwen. Dat dit zo is blijkt uit andere verzen in de bijbel die we nu zullen behandelen.

1 Pe 2:6 *Zie Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op Hem zijn geloof **bouwt** zal niet beschaamd uitkomen.* Rom 10:11 zegt hetzelfde. Wie is die hoeksteen?

Ef 2:20 *U bent **gebouwd** op het fundament van de apostelen en de profeten, terwijl Christus Yeshua zelf de hoeksteen is.* De bijbel geeft zelf de antwoorden op onze geloofsvragen. De Rots, de Hoeksteen is bekend, dat is Yeshua en ons geloof is gegrondvest op wat Hij is en op wat Hij gezegd heeft en op wat Hij gedaan heeft. Maar een geloof manifesteert zich ook in uiterlijkheden, in regels en geboden. Daarom hebben de geschriften van de apostelen en de profeten grote betekenis om dit huis verder op te bouwen. Paulus zegt daarover in 1 Kor 3:10 *Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een kundig **bouwmeester** het fundament gelegd, waarop een ander voortbouwt. Maar ieder zie wel toe **hoe hij bouwt**. Want een ander fundament dan dat er ligt, namelijk Yeshua Christus, kan niemand leggen.* Interessant hier is, dat Paulus verwijst naar zijn opdracht. Hij is degene die Christus moest prediken aan ons, aan de heidenen. En dat heeft hij op overtuigende wijze gedaan. Hij heeft het fundament gelegd, de Hoeksteen, de Rots. Maar zegt hij: *een ander gaat daar op **voortbouwen***, het bouwwerk, het huis, is nog niet af. Er moet nog van alles aan gebeuren. Dus bij de mensen die *voortbouwen* rust een enorme verantwoordelijkheid. Dat zijn de herders en de leraren. Maar de grootste verantwoordelijkheid ligt bij de mens zelf: *“ieder zie wel toe **hoe hij bouwt**,”* zegt het vers. Ieder betekent, elk individu, elke man, elke vrouw! Hebben wij daar ook echt op gelet, of hebben wij vrij baan gegeven aan mensen die maar onbepaald en zonder onze aandacht hebben kunnen voortbouwen aan ons geloof op *hun* manier? Volgens de bijbel horen

wij dus allemaal zelf in de commissie van bouw en woningtoezicht te zitten. Als wij daar grondig werk van zouden maken, zou er geen sprake kunnen zijn van een bepaalde mate van bouwfraude? Want dan weten we of er met goud, zilver of kostbaar gesteente gebouwd is, of dat er gebouwd is en wordt met hout, hooi of stro, 1Kor 3:12.

Heeft u er wel eens bij stil gestaan dat in de praktijk, bouwfraude bijna altijd gebeurt door de leidinggevenden. Zou dat op geestelijk gebied anders zijn? Misschien iets om eens over na te denken? Om u er telkens aan te herinneren dat de verantwoordelijkheid ook bij u ligt, beginnen al onze studies met het eerste gedeelte van 1 Tim 4:16 *Zie toe op uzelf en op de leer.*

Daarom probeer ik u er telekens opmerkzaam op te maken? Het moet duidelijk zijn of worden dat wij, voor wat betreft de verdere opbouw van ons geloof, nadat we Christus als onze Verlosser hebben aangenomen, zelf (mede) verantwoordelijk zijn. Volgens Ef 4:4-6 is er maar één Lichaam en één Geest, één geloof, één doop, één Heer en één God en Vader. Als ik om me heen kijk in deze wereld, zie ik christenen die zeggen dat ze allemaal dezelfde Heer en God en Vader dienen, maar daarbij houdt de overeenkomst tussen hen wel op. Want ze hebben duidelijk niet allemaal hetzelfde geloof en dezelfde doop en dus kunnen ze ook niet aan gestuurd worden door die ene zelfde Geest. Want die ene Geest zorgt niet voor verdeeldheid, maar juist voor eenheid. Kennelijk vinden maar weinig mensen dit belangrijk, want de verschillen blijven bestaan en worden alleen nog maar groter.

We zouden nog terugkomen op de woorden van Yeshua uit de bergrede. Want die liggen ten grondslag aan de bouw van het huis waarover gesproken wordt. In Matt 5:17-19 zegt Yeshua dat Hij gekomen is om de wet en de Profeten te vervullen en niet om ze af te schaffen. Dit is al eeuwen lang een vers waar veel mensen over gestruikeld zijn. De Jood dacht dat hij behouden kon worden door eigen werken, door zich aan de wet te houden. Maar in de Romeinenbrief ontzenuwd Paulus deze gedachtegang. Yeshua is in alles de vervulling van de wet. Alleen geloof in Hem behoudt de mens en niets anders. Hij onderwijst de Schriftgeleerde en overpriesters weer de juiste betekenis van de wet. Ze waren daar vanaf geweken, maar Hij legt de juiste betekenis nu weer uit.

Dat Yeshua de vervulling van de wet is, zien we ook terug in de feestdagen des Heren in Lev 23, die wijzen stuk voor stuk naar Hem en naar de voortgaande openbaring van zijn plan voor de mens. Het Pascha net voor de uittocht uit Egypte is een voorafschaduwing van de kruisdood van Yeshua. Het bloed van het (L)lam bracht en brengt redding en verlossing. Het feest van ongezuurde broden wijst op de heilige levenswandel die de gelovige dient te realiseren. Het ontvangen van de stenen tafelen, na de uittocht, is een voorafschaduwing van het uitstorten van de Heilige Geest op de Pinksterdag. Deze feesten des Heren, de voorjaarsfeesten, hebben hun vervulling al gehad. De najaarsfeesten moeten hun vervulling nog krijgen. Daarom dienen wij juist al deze feesten des Heren te gedenken, zodat wij kennis krijgen, kennis hebben en kennis kunnen doorgeven aan ons nageslacht van de dingen die geweest zijn en die nog moeten komen.

Wat te denken van de voorbeelden met betrekking tot de sabbat. Yeshua geneest diverse keren mensen op de sabbat. Weet u waarom? Omdat deze dag door God apart gezet is om te rusten en om een heilige samenkomst te hebben en waarop we door Hem onderwezen kunnen worden vanuit zijn woord om geestelijk verder genezen te worden en verder te groeien. Op de sabbat gaat de blinde zien, Joh 9:14. Op de sabbat krijgt de krachteloze kracht, Joh 5:10. Op de sabbat wordt een man die leed aan waterzucht genezen, Luk 14:3. Op de sabbat genas Yeshua een vrouw die al 18 jaar ziek was, Luk 13:14. Op de sabbat genas Yeshua iemand met een verstijfde rechterhand, Luk 6:6. De vermelding in de bijbel dat dit allemaal plaats vond op

een sabbat zal toch niet als bladvulling gediend hebben? Daar zit toch duidelijk een aanwijzing in voor ons. De sabbat dient als feestdag in ere hersteld te worden.

Terug naar onze eigen finex bouwlocatie, naar onze geestelijke (nieuw)bouwwijk. Judas schrijft waarschuwende woorden in de verzen 17-20. *Bewaar u zelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen, in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de Heilige Geest.* Dit is de juiste manier van bouwen. U moet een – *doe het zelve* - zijn. Andere mensen kunnen u adviseren en helpen, maar de beste manier om er zeker van te zijn dat het goed gebeurt is, als u zelf te werk gaat overeenkomstig Gods woorden. Die adviezen kunnen komen van evangelisten, herders, leraren, want die hebben de speciale taak om de gelovigen toe te rusten tot **opbouw** van het lichaam van Christus, de gemeente. U leest dat in Ef 4:11-13. Het doel is om eenheid des geloofs te bewerkstelligen en te groeien naar de volle kennis van de Zoon van God. Maar verderop leest u ook in vers 16 dat alle leden naar de kracht die hun gegeven is een bijdrage dienen te leveren aan de groei en de **opbouw** van dat lichaam, door jezelf op te bouwen. Daar laten wij veel terrein braak liggen. Wij bouwen gedurende ons hele leven aan van alles en nog wat dat tijdelijke waarde heeft, maar hoeveel tijd trekken wij uit om te bouwen aan de waarden die voor eeuwig zijn? Wij moeten bouwen aan ons geestelijk huis en ons door God laten gebruiken als levende stenen, 1 Pe 2:5.

Misschien bent u, na het lezen van deze enkele verzen gaan nadenken over de verschillende geloofsbouwwerken die alleen al in Nederland voorkomen. Ik bedoel, al die van elkaar verschillende geloofsgemeenschappen. Als we eerlijk zijn moeten we toch toegeven dat dit niet bepaald een visitekaartje van *eenheid des geloofs* is. Wij zouden één tempel van de Heilige Geest moeten zijn. Maar zijn wij dat ook? Of vormen wij eerder allerlei verschillende bouwseltjes. Dat van de een is wat meer solide dan dat van de ander. Wanneer we nu al datgene wat in de loop der tijd, door onszelf of door anderen, illegaal gebouwd is, afbreken en daar nieuwbouw voor in de plaats zetten, overeenkomstig Gods woord, dan zijn we op de goede weg. Nieuwbouw op de wijze die door God voorgeschreven en goedgekeurd is. Het zal een hele goede stap zijn op weg naar de eenheid des geloofs en op weg naar de groei van de volle kennis van de Zoon van God. De gelovigen uit de heidenen zouden op die manier een geweldig getuigenis afgeven van hun hoop en vertrouwen op God. Er zou een enorme positieve impuls uitgaan naar het volk Israel om hen jaloers te maken, immers, wij zouden de sabbat en de feesten des Heren gaan vieren, hetgeen niet onopgemerkt zal blijven bij het Joodse volk. Wij zouden met een veel grotere groep broeders en zusters in liefde en verbondenheid kunnen leven en getuigen van onze Joodse Leidsman Yeshua.

Hand 9:31 *De gemeente dan door geheel Judea, Galilea en Samaria had vrede; zij werd opgebouwd en wandelde in de vrede des Heren, en nam in aantal toe door de bijstand van de Heilige Geest.* Hier staan een aantal belangrijke punten in. Op de eerste plaats was er in al die gemeentes vrede, d.w.z. er was een toestand van zekerheid en veiligheid en voorspoed. Men wist dat men behouden was en dat zorgde voor harmonie en eenheid, ongeacht hoe hun aardse staat ook was. Daarnaast werd de gemeente niet alleen opgebouwd, maar men “*wandelde in de vrede des Heren*”, dat betekent, dat men ook leefde volgens de regels die de Leider gesteld had. Die ene Heilige Geest is de drijvende kracht van deze gemeentes, zoals we lezen. Wat een voorbeeld voor ons om na te volgen. Leest u de volgende verzen eens in de aangegeven volgorde: Spr 9:10; 10:27; 14:26-27; 15:33; 16:6; 19:23. Allemaal verzen uit het boek Spreuken die aan duidelijkheid niets te wensen overlaten.

Ter bevestiging van deze woorden lezen we dat opnieuw in Kol 2:6-7 *Nu gij Christus Yeshua, de Here, aangenomen hebt, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem,*

*bevestigd wordend in het geloof, **zoals u geleerd is**, overvloeiende in dankzegging.* We zien dat, opgebouwd worden en wandelen de woorden zijn die telkens terugkomen. Maar hier staat nog iets wat we ons goed moeten realiseren, namelijk “**zoals u geleerd is**”. Veel mensen zullen zeggen: “maar, dat doe ik toch”. Ik leef toch zoals het mij geleerd is door de onderwijzers van de kerk waar ik bij hoor. Maar wij moeten leven volgens de regels die *allereerst verkondigt zijn door de Here, en door hen, die het gehoord hebben, en op betrouwbare wijze aan ons overgeleverd zijn*, Heb 2:3. U zult toch moeten toegeven dat er verschil bestaat tussen enerzijds dat wat de Here en de bijbelschrijvers, *zij, die het gehoord hebben*, ons overgeleverd hebben en anderzijds datgene wat ons in de hedendaagse kerken verteld wordt. Als daar geen verschil in zou zitten, hoe kan het dan dat we zoveel van elkaar verschillende geloofsgemeenschappen hebben? Laten we er dus zelf werk van maken en vertrouwen op de bijstand van de Heilige Geest, zoals God dat beloofd, dan kan het niet fout gaan. Want de Heilige Geest leert ons precies datgene wat de bijbelschrijvers ons nagelaten hebben. De vraag is of wij de bereidheid hebben om opgebouwd te worden door en te wandelen volgens de Heilige Geest, of dat wij de menselijke instellingen blijven volgen.

Marc 4:21-25 gaat over hoe wij een licht kunnen zijn in deze wereld. Onze lamp moet zo schijnen dat anderen het licht kunnen zien dat vanuit Yeshua, door ons heen schijnt. Er staan twee zeer interessante verzen, waar we vaak overheen lezen zonder ze goed tot ons te laten doordringen. Vers 23: *Indien iemand oren heeft om te horen, die hore.* Niet iedereen heeft kennelijk oren om te horen. Want er staat “indien” met andere woorden: *als..., wanneer...*, het aan u besteed is om inderdaad naar deze woorden te luisteren, doe er dan je voordeel mee. Neem ze ter harte. Ga zo te werk als Ik, Yeshua, je hier leer, dat is de strekking van dit vers. Wat nog belangrijker is, staat in vers 24. *En Hij, Yeshua, zeide tot hen: **Ziet toe**, wat gij hoort.* Ziet toe, betekent: geestelijk onderscheiden, doorzien, begrijpen, overdenken, zorgvuldig afwegen, onderzoeken. Dus niet alles wat je hoort moet je klakkeloos aannemen en geloven. Je moet heel alert zijn bij alles wat je hoort, dus wat gepredikt wordt. Er wordt van ons onderscheidingsvermogen gevraagd. Daar hebben we Gods Geest voor ontvangen om dat te kunnen doen. Als we Gods Geest daadwerkelijk zelf gaan gebruiken om Gods wil en Gods plan te gaan “*horen*” en ook te *willen* horen, dan wordt ons steeds meer openbaring en kennis gegeven. Degenen die dat niet doen, van hen wordt datgene wat zij hebben ook nog afgenomen, zegt vers 25. Daarom moeten we dat licht laten schijnen voor de mensen om ons heen, zodat zij ook gaan zien en gaan horen.

1 Tim 4:16 ...volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.